

Інформація щодо повноважень Держпродспоживслужби та її територіальних органів з питань видачі рішень про можливість/неможливість видачі дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами

Державну санітарно-епідеміологічну службу України відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» реорганізовано шляхом приєднання до Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

Згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 260-р «Питання Державної служби з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів» Держпродспоживслужба забезпечує здійснення покладених на неї функцій і повноважень, в тому числі функцій Держсанепідслужби.

Статтею 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» визначено, що порядок проведення та оплати робіт, пов'язаних з видачею дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, обліку підприємств, установ, організацій та громадян – суб'єктів підприємницької діяльності, які отримали такі дозволи, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Зазначений Порядок затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 302 (із змінами).

Відповідно до пункту 4 Порядку для отримання дозволу суб'єкт господарювання:

оформляє заяву;

готує документи, в яких обґрунтовуються обсяги викидів забруднюючих речовин;

проводить інвентаризацію стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря, видів та обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, пилогазоочисного обладнання;

проводить оцінку впливу викидів забруднюючих речовин на стан атмосферного повітря на межі санітарно-захисної зони;

розробляє плани заходів щодо: досягнення встановлених нормативів граничнодопустимих викидів для найбільш поширених і небезпечних забруднюючих речовин; охорони атмосферного повітря на випадок виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру; ліквідації причин і наслідків забруднення атмосферного повітря; остаточного припинення діяльності, пов'язаної з викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря, та приведення місця діяльності у задовільний стан; запобігання перевищенню встановлених нормативів граничнодопустимих викидів у процесі виробництва; здійснення контролю за дотриманням встановлених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин та умов дозволу на викиди;

обґрунтовує розміри нормативних санітарно-захисних зон, проводить оцінку витрат, пов'язаних з реалізацією заходів щодо їх створення;

проводить оцінку та аналіз витрат, пов'язаних з реалізацією запланованих заходів щодо запобігання забрудненню атмосферного повітря;

готує інформацію про отримання дозволу для ознайомлення з нею громадськості відповідно до законодавства.

Документи, в яких обґрунтовуються обсяги викидів забруднюючих речовин, розробляються з урахуванням вимог Інструкції про загальні вимоги до оформлення документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів, для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців, затвердженої наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 09.03.2006 № 108, який зареєстровано в Мін'юсті України 29.03.2006 за № 341/12215, та Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19.06.1996 № 173, який зареєстровано у Мін'юсті України 24.07.1996 за № 379/1404.

Відповідно до пункту 5 Порядку суб'єкт господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, для отримання дозволу подає Мінприроди, а суб'єкт господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, – дозвільному центру у письмовій та в електронній формі документи, а також вміщує в місцевих друкованих засобах масової інформації повідомлення про намір отримати дозвіл із зазначенням адреси місцевої держадміністрації, до якої можуть надсилатися зауваження громадських організацій та окремих громадян.

Пунктом 6 Порядку Мінприроди та дозвільні центри передають Держпродспоживслужбі, її територіальним органам відповідно заяву та документи на отримання дозволу.

Держпродспоживслужба, її територіальні органи протягом 15 календарних днів з дати надходження документів приймають рішення щодо можливості/неможливості видачі дозволу, яке надсилається Мінприроди та дозвільним центрам відповідно.

Водночас зазначаємо, що згідно з вимогами статті 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» дозвільна (погоджувальна) процедура – сукупність дій, що здійснюються адміністраторами та дозвільними органами під час проведення погодження (розгляду), оформлення, надання висновків тощо, які передують отриманню документа дозвільного характеру.

З огляду на викладене, видача Держпродспоживслужбою та її територіальними органами рішень щодо можливості/неможливості видачі дозволу на викиди є дозвільною (погоджувальною) процедурою, яка передує отриманню документу дозвільного характеру – дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, який видається Мінприроди та дозвільним центром.